

Received: January 21, 2020; Revised: April 20, 2020; Accepted: May 1, 2020;

วันรับบทความ: 21 มกราคม 2563; วันแก้ไขบทความ: 20 เมษายน 2563; วันตอบรับบทความ: 1 พฤษภาคม 2563;

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการเขียนตัวอักษรพิมพ์ใหญ่
และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนลิบแก้ว
โป่งพิงวิทยา โดยใช้แบบฝึกทักษะ

**DEVELOPMENT OF ENGLISH READING-ALoud SKILL
AND CAPITALISATION THROUGH EXERCISES FOR
PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS OF BAN NON SA-NGUAN
SIB KLAO PRONG WITTHAYA SCHOOL**

วาสนา เหลาเป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

Watsana Laope

Department of Local Administration

Corresponding Author E-mail: nunanlaope@gmail.com.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (2) พัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กโดยใช้แบบฝึกคัดลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (3) เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ (4) เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกคัดลายมือ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนลิบแก้วโป่งพิงวิทยา อำเภอสว่างวีรกูล จังหวัดหนองบัวลำภู เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ (2) แบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็กสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้สำหรับการทดสอบ

หลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

โดยผลการวิจัยพบว่า (1) หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยรวมสูงขึ้น (2) หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็ก นักเรียนมีทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กโดยรวมสูงขึ้น (3) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 16.20$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 24.60$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (4) ทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกคัดลายมือ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 17.60$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 21.10$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ; การอ่านออกเสียง; แบบฝึกทักษะ;
การเขียนอักษรพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กภาษาอังกฤษ;

Abstract

The objectives of the research were (1) to develop English reading-aloud skills through an English Reading-aloud Exercise for Prathomsuksa 2 students, Ban Non Sa-nguan Sib Klao Prong Wittaya School, Si Bun Rueang District, Nong Bua Lam Phu Province, (2) to develop English capital letter writing skills through an English Letter Writing Exercise for those students, (3) to compare pretest and posttest scores of those students after learning through an English Reading-aloud Exercise, and (4) to compare pretest and posttest

scores of those students after learning through an English Letter Writing Exercise. The instruments used for data collection were comprised of an English Reading-aloud Exercise for Prathomsuksa 2 Students, and an English Letter Writing Exercise for Prathomsuksa 2 Students, including their pretest and posttest versions. The statistics used for data analysis were comprised of percentage, arithmetic mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

The findings of the research were as follows: (1) English reading-aloud skills of those students were found to be overall higher after learning through English Reading-aloud Exercises. (2) English letter writing skills of those students were found to be overall higher after learning through English Letter Writing Exercises. (3) English reading-aloud skills of those students after the pretest and the posttest through English Reading-aloud Exercises were found to be different at a statistically significant level of 0.01. In comparison, the students' posttest scores were found to be higher than their pretest ones at a statistically significant level of 0.01 (4) English capital letter writing skills of those students after the pretest and the posttest through English Letter Writing Exercises were found to be different at a statistically significant level of 0.01. In comparison, the students' posttest scores were found to be higher than their pretest ones at a statistically significant level of 0.01.

Keywords: Skill Development; Reading-aloud; Exercise; Capitalization;

บทนำ

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีหลายประการ ทั้งนี้ การออกเสียงที่ถูกต้องตามเจ้าของภาษานั้นเป็นปัญหาสำคัญ เสียงภาษาอังกฤษบางเสียงก็ยังคง เป็นปัญหาในการออกเสียงสำหรับคนไทย ดังที่ ปรียา โนแก้ว และประนุฑ สุขศรี (2548) ได้ กล่าวว่า แม้ผู้เรียนจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการออกเสียงตามทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติ ผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถจำแนกหรือออกเสียงได้อย่างถูกต้องความผิดเพี้ยนหรือผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการออกเสียงนั้น มีตั้งแต่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อความ ไปจนถึงระดับที่

ก่อให้เกิดความสับสนในการสื่อสารได้ ในการออกเสียงผู้เรียนชาวไทยมักจะเลือกใช้เสียงที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตนมาใช้แทนเสียงในภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น การใช้ “ร” ในภาษาไทยแทนเสียง “r” ในภาษาอังกฤษในคำว่า rain rice right แต่ว่าผู้เรียนเลือกใช้เสียง “l” แทน ก็จะทำให้ความหมายของคำเหล่านี้เปลี่ยนไปเช่น rain กลายเป็น lain, rice กลายเป็น lice และ right กลายเป็น light (พินิติพจน์ ทวยเจริญ, 2544: 8)

อย่างไรก็ตาม คนไทยนั้นมีปัญหามากมายในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาอังกฤษกับระบบเสียงภาษาไทย ดังที่ จิรนนท์ เมฆวงษ์ (2557: 2) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและป้องกันมิให้ผู้เรียนออกเสียงผิดจึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะนิสัยในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตั้งแต่เด็กในระยะเริ่มต้นหรือประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงใจ ตั้งสง่า (2555 - 2556) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ คือ การอ่านออกเสียงเป็นหลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้ถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำ ได้ เช่น คำว่า cat จะสอนให้รู้จักตัว “c” จากเสียงของมันคือเสียง “เคอะ” ตัว “a” เป็นเสียง “แอะ” และตัว “t” เป็นเสียง “เทอะ” และผสมเสียงกันเป็น “เคอะ-แอะ-เทอะ = แคท

การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทย ภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (บำรุง ไตรรัตน์, 2557: 53)

การมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอส่งผลให้มีความสามารถในทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง ไม่เข้าใจบทอ่านในทันที อีกทั้งไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา จาก

ความสำคัญของคำศัพท์ดังกล่าว Van (1963 อ้างถึงใน พะเยา พรหมเทศ, 2549: 1) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์และความสามารถในการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เพราะองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารคือคำศัพท์ การสื่อสารโดยใช้กฎไวยากรณ์ที่ผิด ๆ ก็ยังเป็นที่น่าสนใจ แต่การสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ที่ผิด ๆ กลับทำให้เกิดการเข้าใจผิดถึงการพัฒนาการด้านภาษาของตนเอง ผู้สอนจึงควรสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพราะการรู้คำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาต่าง ๆ เป็นอย่างมาก

ทั้งนี้ จากการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบก้าโปรงวิทยา ตำบลโนนม่วง อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภูนั้น ผู้วิจัยได้ทราบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความบกพร่องของการอ่านออกเสียงและการแยกแยะในตัวอักษรและรูปลักษณะของตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กในการจำตัวอักษรภาษาอังกฤษ จึงตระหนักถึงความสำคัญและความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็ว และสามารถแก้ไขได้โดยการพัฒนาโดยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยจึงเจาะจงการแก้ไขปัญหาด้านทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนเป็นอันดับแรก จากการมุ่งแก้ปัญหาด้านทักษะการเขียนนั้น สามารถจำแนกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ ได้ดังนี้ นักเรียนเขียนตัวอักษร b d p q ไม่ถูกต้อง และนักเรียนออกเสียงตัวอักษร h หรือ s ไม่ถูกต้อง

จากปัญหาและความสำคัญที่ได้กล่าวถึงมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบก้าโปรงวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและแบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก โดยใช้แบบฝึกที่มีความสอดคล้องกับระดับและช่วงชั้นของผู้เรียน ซึ่งหากไม่ดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าวแล้ว ผู้เรียนก็จะมีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กโดยใช้แบบฝึกคัดลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกคัดลายมือเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ให้สูงขึ้น
2. แบบฝึกคัดลายมือสามารถพัฒนาการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ให้สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาเฉพาะทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. **ด้านกลุ่มเป้าหมาย** คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวน สิบเก้าโป่งวิทยา อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู เขตพื้นที่การประถมศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน

3. ด้านตัวแปร ประกอบด้วย

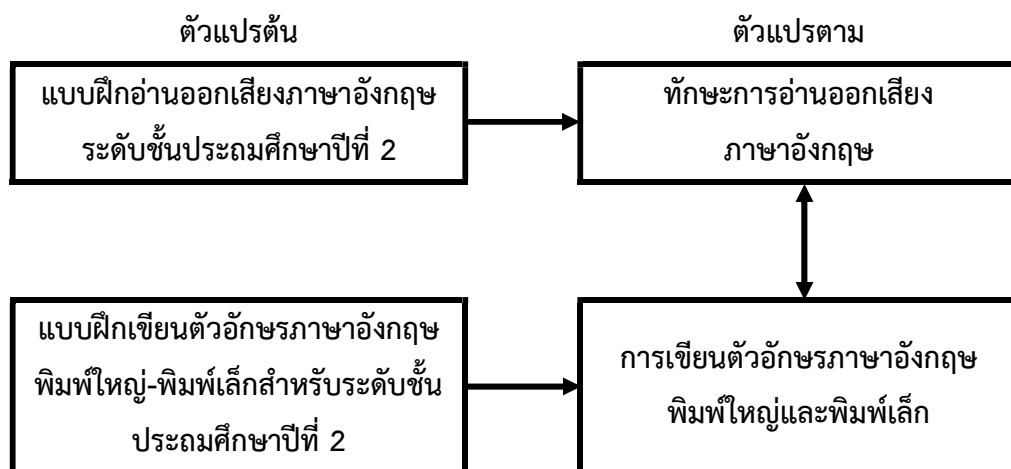
3.1 ตัวแปรต้น คือ (1) แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ (2) แบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็กสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 ตัวแปรตาม คือ (1) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และ (2) การเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก

4. **ด้านระยะเวลา** ใช้ระยะเวลาในการวิจัย 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระหว่างวันที่ 21 มกราคม – 1 กุมภาพันธ์ 2562

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากขอบเขตของการวิจัยข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในช่วงนั้นเดียวกันได้
2. สามารถนำเอาผลการวิจัยไปใช้ในการวิจัยสำหรับช่วงชั้นอื่นได้

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง และแบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็ก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2.2 แผนการเรียนรู้ abc happy kids.
- 2.3 แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง และแบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็ก แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

3. การสร้างเครื่องมือการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแผนการสอน เรื่อง ABC Happy Kids โดยณัฐพงษ์ โนรี ปวีณา สุขนาคะ และกัญญาภัค จันทร์เพ็ง โรงเรียนเซนต์ปีเตอร์คอนแวนซ์ ธนบุรี โดยมีเกณฑ์ระดับคุณภาพ ดังนี้

ดีมาก (4)	หมายถึง	ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ดี (3)	หมายถึง	ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้องร้อยละ 70-79
พอใช้ (2)	หมายถึง	ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้องร้อยละ 60-69
ปรับปรุง (1)	หมายถึง	ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ถูกต้องร้อยละ 50-49

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดสอบรายบุคคลก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

4.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสอน

4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง ผู้ศึกษาได้นำแบบทดสอบก่อนเรียน

จำนวน 2 ชุด ให้นักเรียนทำการทดสอบ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4.3 เก็บรวบรวมข้อมูลขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง และขณะทำการสอนผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจแบบฝึกทักษะ

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง หลังจากทำการทดลองสอนครบทั้ง 2 แบบฝึกนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ เพื่อความสะดวกในการนำเสนอ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples)

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญและครูพี่เลี้ยงเพื่อทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทย์ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ทักษะการอ่านเสียงภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทย์ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (n =10)

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน เต็ม	ก่อน เรียน	ร้อยละ (%)	หลัง เรียน	ร้อยละ (%)	ผลต่าง (คะแนน)
1	นักเรียน คนที่ 1	30	15	50	24	80	9
2	นักเรียน คนที่ 2	30	12	40	26	86	14
3	นักเรียน คนที่ 3	30	20	66	26	86	6
4	นักเรียน คนที่ 4	30	10	33	20	66	10
5	นักเรียน คนที่ 5	30	18	60	26	86	8
6	นักเรียน คนที่ 6	30	21	70	26	86	5
7	นักเรียน คนที่ 7	30	11	36	20	66	9
8	นักเรียน คนที่ 8	30	17	56	26	86	9
9	นักเรียน คนที่ 9	30	20	66	26	86	6
10	นักเรียน คนที่ 10	30	18	60	26	86	8

จากตารางที่ 1 พบว่า ในการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบเก่าโปรงวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู มีจำนวนทั้งสิ้น 10 คน โดยนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3 (70% - 74.99%) มีจำนวน 1 คน ที่มีระดับผลการเรียน 2 (60.00% - 64.99%) มีจำนวน 4 คน และที่มีระดับผลการเรียน 1 (50% - 44.99%) จำนวน 5 คน ส่วนในการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 4 (คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป) จำนวน 8 คน และที่มีระดับผลการเรียน 2 (60.00% - 64.99%) มีจำนวน 2 คน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทย์ อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

สถานะ	n	\bar{x}	S.D. _D	t	Sig.
แบบทดสอบก่อนเรียน	10	16.20	3.99	10.43*	0.00
แบบทดสอบหลังเรียน	10	24.60	2.50		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทย์ อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการทดสอบหลังเรียน 16.20 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน 24.60 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทย์ อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ปรากฏผลตามตารางที่ 3 – 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลคะแนนทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทย์ จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน	ร้อยละ (%)	หลังเรียน	ร้อยละ (%)	ผลต่าง (คะแนน)
1	นักเรียนคนที่ 1	30	16	53	20	66	4
2	นักเรียนคนที่ 2	30	10	33	18	60	8

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน เต็ม	ก่อน เรียน	ร้อยละ (%)	หลัง เรียน	ร้อยละ (%)	ผลต่าง (คะแนน)
3	นักเรียนคนที่ 3	30	21	70	24	80	3
4	นักเรียนคนที่ 4	30	11	36	16	53	5
5	นักเรียนคนที่ 5	30	15	50	20	66	5
6	นักเรียนคนที่ 6	30	23	76	26	86	3
7	นักเรียนคนที่ 7	30	16	53	16	53	0
8	นักเรียนคนที่ 8	30	19	63	19	63	0
9	นักเรียนคนที่ 9	30	23	76	26	86	3
10	นักเรียนคนที่ 10	30	22	73	26	86	4

จากตารางที่ 3 พบว่า ในการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบเก่าโปรงวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู มีจำนวนทั้งสิ้น 10 คน โดยนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3 (70% - 74.99%) มีจำนวน 4 คน และที่มีระดับผลการเรียน 2 (60.00% - 64.99%) มีจำนวน 1 คน และที่มีระดับผลการเรียน 1 (50% - 44.99%) มีจำนวน 5 คน ส่วนในการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 4 (คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป) มีจำนวน 4 คน ที่มีระดับผลการเรียน 2 (60.00% - 64.99%) มีจำนวน 4 คน และที่มีระดับผลการเรียน 1 (50% - 44.99%) มีจำนวน 2 คน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

สถานะ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
แบบทดสอบก่อนเรียน	10	17.60	4.77	4.67*	0.0006
แบบทดสอบหลังเรียน	10	21.10	4.07		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการทดสอบหลังเรียน 17.60 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน 21.10 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยรวม สูงขึ้น
2. หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็ก นักเรียนมีทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กโดยรวมสูงขึ้น
3. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 16.20$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 24.60$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบแก้วโป่งวิทยา อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกคัดลายมือ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 17.60$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 21.10$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยรวม สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจะสุยานา หวังพิทยา (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics Read Fast สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบุดี สำนักเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics Read Fast 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 80.06/80.93 และ 81.05/82.13 สำหรับแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics Read Fast 2 ซึ่งทั้งประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านสมรรถภาพการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics Read Fast 1 & 2 มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics Read Fast ทั้งสองเล่มโดยภาพรวมค่าระดับความคิดเห็นของแต่ละข้ออยู่ในระดับสูง

2. หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่-พิมพ์เล็ก นักเรียนมีทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กโดยรวมสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากงานวิจัยของ ทิภากร คงทวี (2549, บทความย่อ) เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอวัยวะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดยพบว่า หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลากหลายรูปแบบนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมดีขึ้น

3. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบแก้วโปรงวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่ามีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ อินมี (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1” โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์ โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 14.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 และร้อยละค่าเฉลี่ย 74.13 หลัง ได้รับการฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์มีค่าเฉลี่ย 17.68 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.94 และร้อยละ ค่าเฉลี่ย 88.38 หลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มี ค่าเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 และจากการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์ โปสเตอร์ มีค่าร้อยละของ ความก้าวหน้าของคะแนน เท่ากับ 28.50 นั่นคือ การฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ช่วยให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น.

4. ทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบเก้าไร่วังวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัด หนองบัวลำภู จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกคัดลายมือ พบว่ามีความแตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสอดคล้องกับ สุปรีดา สิงห์เรือง (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน พยัญชนะ และคำศัพท์วิชา ภาษาอังกฤษโรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมัง สาหาร จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียนพยัญชนะ และคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สูงขึ้น สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูมี การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ครูมืออาชีพและเพื่อสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่มุ่งให้คนไทยมีความรู้คู่คุณธรรมการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในกลุ่ม

ทดลองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 5 คน สรุปได้ดังนี้ 1. พิจารณาจากคะแนนการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 6 ชุด ก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะจากการแก้ปัญหาของนักเรียน 5 คน ที่มีปัญหาในการอ่าน การเขียน พยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้องนั้น หลังจากได้ดำเนินการใช้ชุดฝึก การอ่าน การเขียนทั้ง 6 ชุด พบว่านักเรียนทุกคนทำแบบ ฝึกหัดได้ถูกต้องมากขึ้น 2. วิเคราะห์ ผลการสอบการอ่าน การเขียนที่ถูกต้อง โดยเทียบเกณฑ์การผ่านร้อยละ 100 สามารถอ่านและ เขียนพยัญชนะ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน สาระภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษและการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสิบก้าโปรงวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัด หนองบัวลำภู โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและแบบฝึกเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ที่ตั้ง หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิภากร คงทวี (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การ พัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอวัยวะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดย ผลการวิจัยพบว่า 1. หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยกิจกรรม หลากหลายรูปแบบนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมดีขึ้น 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้ แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สุชาติดา อินมี (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1” โดยผลการวิจัยพบว่า สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75 2. ความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ทศนิยม เศษต่อม (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.60/86.83 2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 และ ศิริรัตน์ แสนมา (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย” โดยพบว่า ทักษะการอ่านของนักเรียนได้รับการพัฒนาในระดับที่น่าพอใจ นักเรียนมีทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น และ สุปรีดา สิงห์เรือง (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน พยัญชนะ และคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียนพยัญชนะ และคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สูงขึ้น สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ครูมืออาชีพและเพื่อสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่มุ่งให้คนไทยมีความรู้คู่คุณธรรมการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในกลุ่มทดลองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 5 คน สรุปได้ดังนี้ 1. พิจารณาจากคะแนนการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 6 ชุดก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะจากการแก้ปัญหาของนักเรียน 5 คน ที่มีปัญหาในการอ่าน การเขียน พยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้องนั้น หลังจากได้ดำเนินการใช้ชุดฝึกการอ่าน การเขียนทั้ง 6 ชุด พบว่านักเรียนทุกคนทำแบบ ฝึกหัดได้ถูกต้องมากขึ้น 2. วิเคราะห์ผลการสอบการอ่าน การ

เขียนที่ถูกต้อง โดยเทียบเกณฑ์การผ่านร้อยละ 100 สามารถอ่านและเขียนพยัญชนะ และ คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระภาษาอังกฤษ สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้มีการพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างสม่ำเสมอ
2. ครูควรอธิบายแนะนำขั้นตอน ประโยชน์และความสำคัญของการทำแบบฝึก ทักษะให้ผู้เรียนได้รับทราบ และเข้าใจตรงกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำผลวิจัยไปพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นอื่น ๆ ต่อไป

องค์ความรู้ที่ได้

จากการศึกษาผู้วิจัยได้องค์ความรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษและการเขียนตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบแก้วโปรงวิทยา โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า แบบฝึกทักษะมี ประสิทธิภาพ ทำให้การทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระ ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

- (2555). ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2561 แหล่งสืบค้น <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:0o7Va44MJPj:202.29.22.172/fulltext/2559/119817/ch2.pdf+&cd=2&hl=th&ct=clnk&gl=th>
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. กรุงเทพฯ : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
- เจษฎานา หวังพิทยา. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics Read Fast สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบุดี สำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1. *วารสารอัล-ฮิกมะฮฺ*. 4(8). (2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2014). มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2556). ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอนโฟนิกส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2561 แหล่งสืบค้น <https://taamkru.com/th>.
- ทัศนีย์ เทศต่อม. (2552). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2561 แหล่งสืบค้น http://www.banhuakhua.ac.th/banhuakhua/file_editor/tusanee-research.doc
- ทิภากร คงทวี. (2552). การพัฒนาการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2561 จาก <http://202.29.22.172/fulltext/2559/118203/PDF/Jiranat%20Unpen.pdf>
- บำรุง ไตรรัตน์. (2544). *Linguistics for Teachers. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 466408 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ปรียา โนแก้ว และประนุฑ สุขศรี. (2548). *รายงานการวิจัย เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

- พะเยา พรหมเทศ. (2549). *การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริรัตน์ แสนมา. (2552). “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ” *เอกสารการวิจัยส่วนบุคคลประกอบการปฏิบัติราชการตำแหน่งครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย*. เชียงราย: สำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 2.
- สุชาดา อินมี, (2556), การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2561 แหล่งสืบค้น <https://tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/30865>
- สุปรีดา สิงห์เรือง. (2550). *การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน พยัญชนะ และคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกการอ่าน การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี*. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีเขต 4.